

כח. בתובות (דף ס"ו ע"ב ובע"י) סי' ב"ג ת"ר אין לו ואינו רוצה להתחפרנס נותניין לו לשם הלואה וחוזרין נותניין לשם מתנה. ק"ק דמשמע דה"ק דנותניין לשם הלואה כדי שיתרצה ליקח וכשיבא לפרווע אומרים לו הבספ' נתון לך וקשה דא"ב ליפרוךתו לא שקיים מפעם א' ואילך ובפי מה שפירשתה י"ז באהבת עולם (קייא) ניחא.

כט. שם (דף סט ע"ב) בעין יעקב סי' (כ"ט) (כ"ח) אמר רנבי ינחים כתיב (איוב כ"ט כ"ה). רע שמצאתי מסכת מועד קטן כט' (כ"ט כ"ה). רע שמצאתי מסכת מועד קטן דפוס קדרמן פי' רש"י ז"ל בליתוספות ובמודמה שהיתה המהדורא קמא של רש"י ז"ל וכחוב בזה וז"ל ונחם כתיב הי"ד ארוכה קצת דמשמע בו"ז עכ"ל. **ונראה שכך האמת שם דברי רש"י ז"ל כי בדפוסים** שלנו במועד קטן כתוב בתוספות וז"ל נחם כתיב בכתובות פרש"י ז"ל בעניין אחר ומלשונם זה נר' שהיה להם פרש"י ז"ל בזה במועד קטן ובספריו דפוסינו החדשים ליתה. ופי' דברי רש"י ז"ל כך הם כי בספריהם הייתה י"ד ינחים ארוכה מעט דמשמע ויו"ז ואשב ראש באבלים פ"י כאשר הוא הרין באבלים לישב בראש ובזה ונחם כל אבל מאבלו בראותו שמבדדים אותו.

עונשך קשה אבל היום שהורגלה עונשך כל וזה רק רע שהמצאתו למעט בעניינו העון. בז. שם (לט ע"ב ובע"י) סי' ב"ד והא"ר אלעזר שלוחי מצוה אין נזוקין. נראה מפרש"י ז"ל דרבנן יעקב פריך. וקשה דמאי פריך אימא דרבנן יעקב מודי נמי להא אלא רסביר דאף שליח מצוה אם בעת השליהות מהרחר בעברת ע"ז נזוק וסביר ר' יעקב דהמביא הנזולות מהרחר הוה ולא אני עלייה מצוה דלא ליתי לידי הרהור ש"מ שבר מצאות בהאי עלמא ליבא ואין להרץ דפרק שפיר דודאי לא סבר רבנן הרי יש שבר מצאות בהאי עלמא דבשביל היותו שליח מצוה אין נזוק ואנילו הוא קאמר איפכא שבר מצאות ליבא. הא לאו מיד דאפשר רבנן יעקב מודה דמה שאין נזוק השליה מצוה ומסיעו ה' שגמר המצוה אם אין חושב בעברה אין נקרא שבר מצוה רק הרחקת הנזק תדע לך דהא עדיפה מינה איכא הרהמבר"ם ז"ל הלכות תשובה (פ"ג ה"ב) פסק הרב יעקב ועם כל זה כתוב מהו זה שכחוב בתורה (ויקרא כ"ז ג') אם בחוקותי תלכו ונתתי מטר ארצכם ותירצ' שאין זה ח"ז עיקר השבר אלא שנตอน הקדוש ברוך הוא לאדם העוסק במצוות הכהנה שלא יהיה טרוד.

יז. א"ה, העתקנו לשונו בציון השלם, עמ' ה.